

Det er også en lille smule hyklerisk at sige, at man slet ikke er optaget af sådan noget. Det er også kulturministeren, der ved en lejlighed udtrykte begejstring for, hvor mange mennesker kulturministeren havde fået indsat forskellige steder med nogle bestemte holdninger, som kulturministeren var glad for.

Det er altså ikke sådan, at vi andre ikke kan gennemskue det der med at lade som om, at det ikke spiller en rolle, at det derfor kun drejer sig om at være professionel, og at holdninger slet ikke er noget, man taler om.

Hvis man i øvrigt kigger efter og ser på, hvad det er for nogle mennesker, den nuværende regering har udpeget til diverse nævn, råd, udvalg m.v., siden den kom til, vil jeg sige, at jeg aldrig tror, at vi har haft en regering, der har udpeget så mange af sine egne. Specielt hvis man ser på dem, der får honorar på over 50.000 kr., er det slående.

Jeg ved godt, at statsministeren holdt en grundlovstale, som statsministeren måske i dag ikke er så stolt af – jo, talen er han da stolt af, men ikke handlingen efter talen – hvor han nemlig sagde, at den daværende regering benyttede sig af en hel masse, jeg tror endda han brugte udtrykket kammerateri.

Kl. 15.25

Når man ser på de svar, vi har fået vedrørende råd og nævn osv. i forbindelse med den tidligere regering og den nuværende regering, er det slående, at den nuværende regering benytter sig af noget, som statsministeren i 2001, inden han blev statsminister, kaldte kammerateri. Det er slående. Det er derfor, at det altså er underligt, at vi skal høre på, at vi slet ikke må tale om en holdningsmæssig bredde, for vi står over for nogle, der står for holdningsmæssig smalhede.

Grunden til, at vi er tilhængere af holdningsmæssig bredde, er, at vi tror på pluralismen og mangfoldigheden, og at vi tror på, at det styrker, at man også er sammen med nogle, som man er uenig med. I øvrigt er det også i tråd med demokratisk tænkning, at der er forskellige ansuelser til stede.

Når vi i forslaget til vedtagelse taler om holdningsmæssig bredde, er det ikke bare, fordi vi har mistanke om, men fordi vi konstaterer, at hverken den nuværende regering eller kulturministeren står for holdningsmæssig bredde.

Lige til allersidst vil jeg godt sige, at vi i Danmark, da vi havde Radiorådet, hvor ministeren udpegede to personer, havde en tradition for, at man *altid* tog én person fra den ene side og én person fra en anden side. Det var en fordel for Socialdemokratiet, ikke for os, og det var en fordel for Venstre eller Konservative. Sådan var det dengang.

Det er derfor, det er værd at tale om, at der i dag ikke er holdningsmæssig bredde i udpegnen. Det er det, som er grunden til, at vi skriver det. Det er ikke os, der laver en politisering. Det er netop regeringen, der i dens adfærd, efter at den har talt om kammerateri, udøver noget, som er uhørt i danmarkshistorien. Muligvis skal vi tilbage til Madsen-Mygdals tid, som afsluttedes i 1929, for at finde noget tilsvarende. Ellers er det uhørt i danmarkshistorien. Det er derfor, vi slår fast, at en holdningsmæssig bredde er af vigtighed, ligesom andre former for bredde er vigtig.

Det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti har fremsat, er virkelig det, man kan kalde en afværgedagsorden. Der står ingenting. Jo, der står, at kulturministeren gør det rigtige, og det udsagn, at kulturministeren gør det rigtige, er jo en meget svær omgang at udsætte os for. Det tror jeg kun kan blive vedtaget ved en afstemning og ikke ved en test.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 22 af Jens Rohde (V), Poul Nødgaard (DF) og Carina Christensen (KF) (*se side 3145*) vedtoges med 54 stemmer (V, DF, K) mod 39 (S, SF, RV, EL, KD).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 21 af Aage Frandsen (SF), Mette Frederiksen (S), Naser Khader (RV) og Søren Søndergaard (EL), (*se side 3144*).

Hermed sluttede forespørgslen.